

વર્ષ-૧૨, અંક-૧૨, સંવત ૨૦૭૩ માગશર વદ-૧૩,
પ્રસિધ્ધ તા. ૨૭-૧૨-૨૦૧૬, મંગળવાર
છુટક નકલ રૂા. ૫-૦૦, વાર્ષિક લવાજમ રૂા. ૭૦-૦૦

Chefavni (GUJ) RNI No. GUJ GUJ / 2005 / 16095
Postal Regd. No. GAMC-1507/2015-2017 Valid up 31-Dec-2017
Posted at Ah'd PSO On 27th of Every Month
Licence to post without Prepayment No.
CPMG/GJ/129/2015-17 Valid upto 31-12-2017

જ્ય પરમાત્મા

યદ્દર્શનં સુપુણ્યં ચ ફલદાયિ તથા મતમ્ ।
પરોપકૃતિકાર્યે ચ યઃ સ્મર્થો વિભાસતે ॥
તીર્થરૂપઃ સ્વપ્રકાશઃ સચ્ચિદાનન્દભૃચ્ચ યઃ ।
સદ્ગુરુઠ્ઠ વલ્લભં વ્યાસં ભાવપૂર્વ હિ તેજતા ॥

જેમનું દર્શન પુણ્યમય અને ફલદાયી છે. જેઓ પરોપકારના કાર્યમાં સમર્થ એવા પ્રકાશિત થઈ રહે છે. જેઓ તીર્થરૂપ છે અને સચ્ચિન્મય આનંદને ધારણ કરનાર છે, તે સદ્ગુરુ વલ્લભ વ્યાસને અમો ભાવપૂર્વક પ્રણામ કરીએ છીએ.

ઋષભઃ શુકદેવો વૈ કબીરસંજિતોત્તમઃ ।
“રમૂજી” ત્યવતારાસ્તે ધૃતાસ્તસ્મૈ નમોનમઃ ॥
અવતારેષુ ચૈતેષુ વિશિષ્ટાં જ્ઞાનસાધનમ્ ।
ચકાર ગુરુદેવો યઃ તસ્મૈ રમૂજિને નમઃ ॥

ઋષભદેવ, શુકદેવ, કબીરજી અને રમૂજીલાલ વગેરે અવતારો જેમણે ધારણ કર્યા છે અને આ અવતારોમાં જેમણે વિશિષ્ટ જ્ઞાનસાધના કરી છે તેવા ગુરુદેવ રમૂજીલાલને વારંવાર નમસ્કાર હો.

(ગતાંગથી ચાલુ...)

માંસલુબ્ધો યષા મત્સ્યો, લોહશંકું ન પશ્યતિ ।

સુખલુબ્ધસ્તથાદેહી, યમબંધં ન પશ્યતિ ॥

માછલું જેમમાંસ ખાવાના લોભથી લોઢાનો કાંટો ન દેખતાં માંસ ખાવા જાય છે, ત્યારે કાંટો વાગતાં મરણ પામે છે. તેમ આ જીવ પણ સંસારના ધન, પુત્રાદિ, સુખ વૈભવો લેવાના લોભથી, માયિક આસક્તિમાં મોહિત થવાથી અને સત્કર્મ નહિ કરી શકવાથી, મરણ બાદ આત્મા યમપાશમાં બંધાઈ અત્યંત દુઃખમાં પડશે, તે જોઈ શકતો નથી.

ધર્માર્થં યસ્ય વિત્તેહા વરં તસ્ય નિરીહતા ।

પ્રક્ષાલનાદિ પંકસ્ય શ્રેયો ન સ્પર્શન નૃણામ્ ।

(મહાભારત, વન ૨/૪૮)

જે મનુષ્ય ધર્મ માટે ધન મેળવવા ઈચ્છે છે તેને માટે ધનથી નિઃસ્પૃહ થવું એજ ઉત્તમ છે, કારણ કે કીચડ લગાવીને ધોવા કરતાં તેનો સ્પર્શ જ ન કરવો એ હિતકર્તા છે.

નિબન્ધની હ્યર્થતૃષ્ણેહ પાર્થ તામિચ્છતાં બાધ્યતે ધર્મ એવ ।

ધર્મ તુયઃ પ્રવૃણીતે સ બુદ્ધઃ કામે ગૃધ્નો હીયતેડર્થાનુરોધાત્ ॥

(મહાભારત, ઉદ્યોગ ૨૭/૫)

હે પાર્થ ! આ જગતમાં ધનની તૃષ્ણા બંધનમાં નાંખવાવાળી છે. તેમાં આસક્ત થવાવાળા મનુષ્યના ધર્મમાં વિઘ્ન આવે છે. જે ધર્મનો અંગીકાર કરે છે તેજ જ્ઞાની છે. ભોગોની ઈચ્છા કરવાવાળો મનુષ્ય અર્થસિદ્ધિથી ભ્રષ્ટ થઈ જાય છે.

૪૦

શિષ્ય :- શું ધનનો મદ વ્યવહારમાં ઘટિત છે ?

ગુરુદેવ :- ધનનો મદ સૌથી ખરાબ છે. આ વિષે આત્મ-પુરાણમાં કહ્યું છે કે :-

સમર્થ શ્રીમદાંધોડયં રાજાનં દેવતાં ગુરુમ્ ।

અવજાનાતિ સહસા સ્વાત્મનો બલમાશ્રિતઃ ॥

જે પુરુષ સમર્થ છે અને ધનના ગર્વથી અંધ થયેલ છે તે પોતાના બળનો આશ્રય કરીને રાજાની, દેવતાની તથા ગુરુની પણ અવજા કરે છે.

मातरं पितरं पुत्रान् ब्राह्मणांश्च बहुश्रुतान् ।
कर्मणा मनसा वाया समर्थो हन्ति मोहतिः ॥

धनના મદથી અંધ થયેલ પોતાના પિતા, માતા, પુત્ર અને વેદપાઠી બ્રાહ્મણને મન, વચન અને કર્મથી દુઃખ દે છે.

આ વિષય પર એક દ્રષ્ટાંત કહેવામાં આવે છે, તે પર પૂર્ણ ધ્યાન આપો.

દ્રષ્ટાંત

પૂર્વે કાશ્મીરમાં પાનાચંદ નામના એક શેઠ રહેતા હતા. તેઓનો કાપડનો મોટો વેપાર હતો. શેઠ ધનમદાંધ હતા. તેઓ રાત્રિદિવસ દ્રવ્ય પેદા કરવાની ચિંતામાં રહેતા હતા. તેઓને પરિવારમાં બે છોકરાઓ હતા. છોકરાઓ પરણેલા હતા. શેઠ બહુજ કંજૂસ પ્રકૃતિના હતા. તેઓએ પોતાની જિહ્વા પર પ્રભુનું નામ કદી પણ લીધું ન હતું. વળી તેઓ બ્રાહ્મણોના કટ્ટા શત્રુ હતા. કોઈપણ માણસ પ્રભુનું નામ બોલતો બોલતો દુકાને આવે તો તેની સાથે શેઠ વાત પણ ન કરતા. ભિખારીઓને પણ કટુવચનો સંભળાવી દુકાનના આંગણામાંથી કાઢતા. સ્વપ્નમાં પણ તેઓએ પ્રભુનું નામ લીધું હોય એમ તેઓના મોઢેથી સાંભળવામાં આવ્યું ન હતું.

એક દિવસે તેઓની દુકાનના આંગણે નિવૃત્તિનાથ નામના યોગી સંન્યાસી પધાર્યા. આ મહાત્મા પુરૂષની સામે ધનમાંધ શેઠે જોયું પણ નહિ. યોગી બોલ્યા : જય સીતારામ હરિ ! હરિ સીતારામ કી જય ! આ અવાજ ભણી પણ શેઠે જરાપણ ધ્યાન ન આપ્યું.

યોગીએ શેઠને કહ્યું :- એકવાર તો મારા સામું જુઓ. એકવાર તો પ્રભુનું નામ મારી સામે બોલો.

શેઠ ગુસ્સાથી બોલ્યા કે :- હે બામટા ! મારા આંગણેથી ચાલ્યો જા. તમો લોકોએ ભારતદેશનું સત્યાનાશ વાળ્યું છે. તમારા લોકોએ કામ કરવું નહિ અને પારકા પૈસે તાગડધિન્ના અને પરમાનંદ કરી રહ્યા છો. તમારા લોકોનું મોટું જોવામાં આવે તો દિવસ પણ બગડે એમ છે.

યોગીએ કહ્યું કે :- હે શેઠ ! શું કામ ખરાબ શબ્દો બોલો છો ? તમારે ભિક્ષા ન

આપવી હોય તો ના પાડો પણ શા માટે ગાળો ભાંડો છો ? ધનનો મોહ એ ખરાબ વસ્તુ છે. તમને લક્ષ્મીએ અંધ બનાવી દીધા છે. છતાં પ્રભુ તમારું કલ્યાણ કરે એવો મારો આશીર્વાદ છે.

યોગી નિવૃત્તિનાથને દયા આવવાથી શેઠને ધનના મોહમાંથી દૂર કરવા એક યુક્તિ રચી. યોગીએ એકાંતમાં બેસી ધ્યાનધ્વારે શેઠનો દરરોજનો કાર્યક્રમ તપાસી લીધો. યોગી ઉચ્ચ કક્ષાના આત્મા હતા. યોગની ઉચ્ચ ભૂમિકા તેઓએ પ્રાપ્ત કરી હતી. યોગીએ નક્કી કર્યું કે ગમે તે ભોગે શેઠ પાસે મારે પ્રભુનું નામ બોલાવવું જ છે.

યોગીએ સમાધિદ્વારે તપાસી લીધું કે દરરોજ સવારે શેઠ નદીકિનારે સ્નાન કરવા જાય છે અને લગભગ એક કલાક બાદ પોતાના મકાને આવે છે. બીજે દિવસે જેવા શેઠ પોતાના મકાનેથી નીકળી સ્નાન કરવા નદીએ ગયા તે તરતજ યોગીએ શેઠના જેવુંજ સ્વરૂપ ધારણ કર્યું અને શેઠના મકાને પહોંચ્યા. (યોગીઓ ધારે તે સ્વરૂપ ધારણ કરી શકે છે.)

યોગીશેઠે છોકરાઓને કહ્યું કે હું આજે સ્નાન કરવા જતો હતો ત્યારે રસ્તામાં મારા જેવાજ સ્વરૂપનો બીજો માણસ દેખાયો, એટલે તરતજ હું ઘેર આવતો રહ્યો. હવે હું પાછો સૂઈ જાઉં છું. કદાચ જો તે માણસ આપણા ઘરે આવે તો બહાર કાઢી મૂકજો અને જવા ના પાડે તો બેઉ ભાઈઓ સાથે ભેગા થઈ તેને જોડાથી માર મારી મકાનેથી નીચે ઉતારજો. આપણી પાસે ધન, મિલકતો છે, તે પડાવવા માટે તે જરૂર આવશે. માટે તમો બેઉ ભાઈઓ ચેતીને ચાલજો. આટલું કહી યોગીશેઠે તે ઘરમાં જઈને સૂઈ ગયા.

થોડીવાર પછી સાચા શેઠ સ્નાન કરી ઘેર આવ્યા. બેઉ છોકરાઓએ દરવાજો ન ખોલ્યો અને કહ્યું કે અમારા બાપા તો ખાટલા પર સૂતા છે. તું અમારો બાપ નથી, માટે અમારા ઘરેથી ચાલી જા. પુત્રોના આવા શબ્દો સાંભળી શેઠ સંતાપમાં પડ્યા. શેઠે કહ્યું કે હું તમારો બાપ છું. માટે દરવાજો ખોલો. શેઠે ગુસ્સામાં આવી જઈ છોકરાઓને ગાળો દીધી. છોકરાઓએ જોડાઓ ઉઠાવી શેઠને બહુ માર માર્યો. હવે શેઠ બિચારા રડવા લાગ્યા આજુબાજુના માણસો ભેગા થઈ ગયા અને શેઠને સરકારી કચેરીમાં ફરિયાદ નોંધાવવા માટે લઈ ગયા. શેઠે કચેરીમાં જઈ તરતજ

ફરિયાદ નોંધાવી. કચેરીના ન્યાયાધીશ પણ એકજ સ્વરૂપના બે માણસો જોઈ વિસ્મય પામ્યા. આમાં ખરો બાપ ક્યો તે જાણવું અઘરૂ થઈ પડ્યું.

યોગીએ કહ્યું :- નામદાર ! શું કામ મુંઝાવો છો ? મારા બેઉ છોકરાઓના લગ્ન થઈ ગયા છે અને તેઓના લગ્નમાં કેટલા પૈસા વાપર્યા છે તેનું લખાણ ખાતાવહીમાં છે. માટે માણસને પૂછો કે લગ્નમાં કેટલા પૈસાનો ખર્ચ થયેલો ? ખરા શેઠને સાચી રકમયાદ ન હોવાથી જવાબ ન આપી શક્યા. જ્યારે યોગીએ પોતાની યોગશક્તિદ્વારે તપાસી કેટલા પૈસાનો ખર્ચ થયો હતો ને ન્યાયાધીશને જણાવ્યું. ન્યાયાધીશે ખાતાવહી જોઈ ખાત્રી કરી લીધી. આથી ન્યાયાધીશે જાહેર કર્યું કે શેઠ બનેલો યોગીજ બેઉ છોકરાઓનો સાચો પિતા છે.

આવા ન્યાયથી સાચા શેઠ બહુજ નારાજ થયા અને પોકેપોક મૂકી રડવા લાગ્યા. આખરે તેમણે નદીકિનારે નિવાસ કીધો અને તેઓએ આખો દિવસ પ્રભુનું નામ સંભાળવા માંડ્યું.

બીજે દિવસે શેઠ બનેલ યોગી ઘરેથી સ્નાન કરવા માટે નદીએ ગયા. રસ્તામાં પોતાનું અસલ સ્વરૂપ ધારણ કીધું અને સાચા શેઠ કે જેઓ પ્રભુનું નામ પોકારતા હતા તેની પાસે ગયા. યોગીએ પૂછ્યું કે શેઠજી ! શું કામહવે પ્રભુને સંભાળો છો ? શેઠે પોતાની બધી વાતો યોગીને કહી. યોગીએ કહ્યું કે હે મૂર્ખ શેઠ ! તમારા જેવું સ્વરૂપ ધારણ કરનાર હું જ હતો. તે દિવસે હું તમારી દુકાનના આંગણે આવ્યો ત્યારે તમે મને અનેક ગાળો દીધી હતી, તેનું આ પરિણામ છે. તમો તમારા ધનમાં અંધ બનેલા છો. પણ હવે તમારો પૈસાનો ગર્વ જતો રહ્યો હશે, કારણ કે તમોએ અનુભવ કરી લીધો છે કે આ સંસાર કેટલો વિચિત્ર છે. પૈસા અને મિલકતને માટે તમારા જ દીકરાઓએ તમને જોડાઓથી માર્યા. માટે આ દુનિયામાં પ્રભુ સિવાય તમારું કોઈજ નથી એમ માનીને તમારું બાકીનું જીવન ગાળજો. તમારા દીકરાઓ તમારી મિલકતો લેવા ઈચ્છે છે, માટે હવેથી ગરીબ માણસોને તમારી દોલતમાંથી ધન આપજો અને ધર્મકાર્યમાં પૈસા વાપરજો. કોઈ પણ ગરીબ માણસ તમારી દુકાનના આંગણે આવે તો તેને અતિથિ માની તેનો સત્કાર કરજો. જે પુત્રોના સુખને માટે તમે અનેક અનર્થો કરી ધન જમા કર્યું છે, તેજ પુત્રોએ તમને જોડાનો માર મારી મકાનની

બહાર કાઢી મૂક્યા હતા. માટે ફરીથી તમો તેઓ પર મમતા રાખશો તો તમારે જોડાઓનો અધિક માર ખાવો પડશે. અરે મૂર્ખ ! તમે તમારો અમૂલ્ય માનવઅવતાર વ્યર્થ ખોઈ રહ્યા છો. તેનો વિચાર કરો અને જીવનમાં થોડો વૈરાગ્ય પ્રાપ્ત કરો. એટલું સતત યાદ રાખજો કે :-

ભજન - ૧

રાગ : ગઝલ કવાલી

અંધ માયામાં બન્યાથી, સત્કર્મ નહિ બનનાર છે;
 લક્ષ્મીને લલના કદાપિ, કોઈની નહિ થાનાર છે. ૧
 જર, જમીન ને જીવતી, સંસારમાં રહેનાર છે;
 સગાં સંબંધી સ્નેહ છોડી, એકલો જાનાર છે. ૨
 રખ્યું તારું સર્વ ખાશે, ન પાપ ભોગવનાર છે;
 માટીની મહેલાત સૌ, માટીમાં મળનાર છે. ૩
 સુખ કરતાં દુઃખ તુજ પર, દશ ઘણું પડનાર છે;
 અમર આશા તૃષ્ણા તારી, પૂર્ણ નહિ થાનાર છે. ૪
 રંક, રાય, ગૃહસ્થ કાજે, કામ સદા ચાલનાર છે;
 તું મરીશ સર્વ મરશે, પણ કામ નહિ ખુટનાર છે. ૫
 ચાર દિન શું કામ કરી, બહુ લક્ષ્મી મેળવનાર છે ?
 આશા રહેશે મનની મનમાં, પણ મહીં મરનાર છે. ૬
 ધર્મપ્રીતિ ના ઘરે તે, જન પશુ અવતાર છે;
 પ્રભુભક્તિ વિના જીવના, જીવનને ધિક્કાર છે. ૭
 ધર્મ કાર્યે પાછો પડતો, પાપમાં દોડનાર છે;
 વ્યાસ કરવું હોય તે કરજે, ન્યાયાધીશ કીસ્તાર છે. ૮

ધનના ગર્વમાં સમજી માણસે ઈશ્વરનું નામ કદી પણ ભૂલવું ન જોઈએ; તે વિષે કહ્યું છે કે :-

ભજન - ૨

કહેજે દીવાનાને - એ રાગ

સાખી

સુખ સાહ્યબી જાય છે, જ્યાં દશકો પલટાય;

હાથે કર્યા હૈયે વાગે, એ ઈશ્વરનો ન્યાય.

પાપ પ્રપંચો પૂરાં કર્યા છે, હવે વધારે પાપ કરો ના;

માયા માનુનીના મદાંધ કીડા, લક્ષ્મી જોઈ કોઈ ફાટ્યા ફરો ના. ટેક

સાખી

વાડી, વસ્તાર વધતો જોઈ, મૂઢ કરે અભિમાન;

ખૂબ ખાસડાં ખાઈને, દુઃખે મરે નાદાન.

હમતા મમતા મોટમમાં રહી, જ્ઞાનીનો સદ્બોધ કાને ધરો ના.

સંત પુરુષને, સમજી ભિખારી, અગમની ગમઅંતરમાં ભરો ના. ૧

સાખી

મહેલો મોટર પાપથી, સુખે નહિ ભોગવાય;

ધામધરા ધન કોઈનાં, થયા નથી નહિ થાય.

ધર્મ, કર્મ સૌ જૂઠ માનીને, સહેજે સન્માર્ગે અનુસરો ના;

વલ્લભ પાપ રૂંવે રૂંવે બાળે, માથા પટકો તોલ્લે મરો ના. પાપ ૨

યોગીએ કહ્યું કે :- હે શેઠ ! હવે તમો સુખેથી તમારા ઘરે જાઓ. એમ કહી

યોગી નિવૃત્તિનાથ અદૃશ્ય થઈ ગયા.

શેઠ પાનાચંદે યોગીના કહ્યા પ્રમાણે જ પોતાનું બાકીનું જીવન વ્યતીત કર્યું.

આખરે શેઠ પાનાચંદ હારીને ધર્મપરાયણ, પ્રભુ પરાયણ અને સત્યવાન બન્યા.

એટલા માટે શ્રી ગુરુદેવ કબીરજીએ કહ્યું છે કે :-

દુઃખમેં ભજે સબ હરિ નામ કો, સુખમેં ભજે ન કોઈ;

જો સુખમેં ભજે હરિ નામ કો, તો દુઃખ કહાંસે હોઈ.

૪૧

શિષ્ય :- અધર્મની લક્ષ્મી અધર્મનાજ કામ કરાવે છે, એમ કહેવાય છે; તો એ

બાબત દૃષ્ટાંત સહિત સમજાવવા કૃપા કરો. લૌકિક અને અલૌકિક માર્ગમાં લક્ષ્મીનું સ્થાન કેવું હોય છે તે પણ જણાવો.

ગુરુદેવ :- ભાગવતના એકાદશ સ્કંધમાં પ્રભુએ પોતાના ઈશ્વરભાવથી કહ્યું છે કે “જ્યારે કોઈ આત્માનું હિત કરવાનું હોય છે, ત્યારે તેના ધન, ધામ, સહાયક વિગેરે સ્થલ સામગ્રી હું લઈ લઉં છું. આ રીતે દુઃખમાંથી જ પરમસુખનો માર્ગ ઉત્પન્ન થાય છે અને દુઃખની ભઠ્ઠીમાં પાકી રહેલો આત્મા પરમસુખ માટે ફાંફા મારે છે. તે પછી ઈશ્વરમાં પરમસુખ જણાતાં તેમાંજ સ્થિર થઈ જાય છે અને તે બીજાં સર્વ સુખોને તુચ્છ ગણે છે. કારણ કે સંસારના સર્વ સુખો જ્ઞાનની દ્રષ્ટિએ સુખને બદલે દુઃખરૂપ જ છે અને પ્રભુભક્તિમાં સહન કરવા પડતાં દુઃખ સાચા સુખમાં પરિણમે છે. તેથી જ મહાન પુરૂષો ધન, ધામ, લક્ષ્મી, સુખ, વૈભવ, પુત્ર, પુત્રાદિ વિગેરેનો નાશ ઈચ્છે છે અગર તેનો ત્યાગ કરે છે. સાચા સુખ આગળ અલ્પ સુખ મેળવવા કોઈ ઈચ્છતું નથી અને અલ્પ સુખને ફેંકી દેતાં કોઈ અચકાતું નથી, તેનુંજ નામ જ્ઞાન છે.” આ વિષય પર એક દૃષ્ટાંત છે, તે ધ્યાનપૂર્વક સમજો.

દૃષ્ટાંત

એકવાર નારદ અને ભગવાન બેઉ બ્રાહ્મણનો વેશ ધારણ કરીને જગતચર્યા જોવા એક નગરમાં પેઠા. તેવામાં નારદજીને ક્ષુધા એટલે ભૂખ લાગી તેથી નારદજીએ ભગવાને કહ્યું :- અરે મહારાજ ! મને તો ક્ષુધા લાગી. એવા નારદજીના વચન સાંભળી ભગવાને કહ્યું :- ચાલો, કોઈ સદ્ગૃહસ્થને યાચના કરીએ, એટલે તે આપણ બેઉ ને કાંઈ ફરાળ અપાવશે; એમ કહી બેઉ જણ એક સદ્ગૃહસ્થની મોટી હવેલી જોઈ ત્યાં ગયા.

તે હવેલીને ઓટલે ચૌકીદારો ચોકી કરતા હતા અને હવેલીના છજામાં શેઠ પોતે બેઠેલા હતા. તેમના હાથમાં સોનાની કલ્લીઓ પહેરેલી હતી. શેઠનો ઠાઠમાઠ જોઈ ભગવાને કહ્યું :- અરે શેઠજી ! અમે બે બ્રાહ્મણ ભૂખ્યા થયા છીએ, માટે અમે બેઉ તૃપ્ત થઈએ તેટલું ફરાળ અપાવો. શેઠ બોલ્યા કે હા, તમારે માટેજ અમે રળીએ છીએ તે મફતનું માંગી ખાવું છે અને મસ્ત થઈ ફરવું છે. છટ છટ, હરામખોરો અહીંથી ચાલ્યા જાઓ, નહિ તો ધપ્પા પડશે. શેઠના એવા વચન સાંભળી નારદજીએ

ભગવાનને કહ્યું :- ચાલો પ્રભુ, આવા દુષ્ટનું કાંઈજ ખાવું જોઈએ નહિ. ત્યારે શ્રી ભગવાને કહ્યું કે જુઓ તો ખરા, આ અજ્ઞાની શેઠને કેટલો ધનમદ્દ ચઢેલો છે તે જોઈને પછી જઈએ છીએ. એમ નારદજીને શાંત પાડી ભગવાને પેલા શેઠને કહ્યું કે અરે શેઠ સાહેબ ! તમને પ્રભુએ આપ્યું છે તો અમે તમારી પાસે યાચીએ છીએ ગમે તે કહો પણ તમારી પાસેથી ફરાળ લઈને જઈશું. યાહ્યે તો ગાળ દો, યાહ્યે તો મારો પણ તમારી પાસેથી અવશ્ય ફરાળ લઈને જ જઈશું.

ત્યારે શેઠે ઓટલો ઉપરના પોતાના ચોકીદાર ને હુકમ કર્યો કે આ બ્રાહ્મણોને ધપ્પા મારી અહીંથી બહાર કાઢો. શેઠનો એવો હુકમ સાંભળીને ચોકીદારે ભગવાનને એક ધપ્પો ને ધક્કો મારી દૂર કાઢ્યા. એટલે ભગવાને કહ્યું કે અરે શેઠ સાહેબ ! તમારી દોલત બમણી થજો. શેઠ બોલ્યા :- જા, જા. હરામખોર અહીંથી જલદી ચાલ્યો જા. અરે ચોકીદાર ! ધક્કો મારીને આ બ્રાહ્મણોને અહીંથી બહાર કાઢો. એટલે ચોકીદારે બીજીવાર ધક્કો માર્યો. પ્રભુએ કહ્યું :- શેઠજી ! તમારી દોલત ચાર ઘણી થજો. એમકહી નારદજીને ભગવાન બેઉએ ચાલવા માંડ્યું. રસ્તામાં નારદજીએ ભગવાનને કહ્યું કે હે પ્રભુ ! જેણે ધક્કા માર્યા તેને ચાર ઘણી દોલત આપી, તે કાંઈ ઠીક કર્યું નથી. વળી તમારું વચન કદી મિથ્યા જવાનું નથી. કેમકે :-

ચંદ્ર ચળે રવિ પશ્ચિમ પ્રગટે, ભોમી રસાતાળ થાય;

સમુદ્ર કદી મર્યાદા લોપે પણ, સત્ય વચન કેમ જાય.

દુષ્ટ શેઠને ત્યાં ચાર ઘણી દોલત થવાની, તે કાંઈ ઠીક થયું નથી; એવું નારદજીનું કહેવું સાંભળી પ્રભુ બોલ્યા કે હે નારદજી ! એજ મારી ખૂબી છે. હવે એ શેઠનું શું થાય છે ને શું થશે તે તમો જરા શાંત રહી જોજો.

પ્રભુના વચન સાંભળી, નારદજીએ તે વાત મૂકી દીધી. અને કહ્યું કે હે પ્રભો ! મને ક્ષુધા લાગી છે, તેનું શું કરવું ?

શ્રીપ્રભુ કૃષ્ણજીએ કહ્યું કે હે નારદજી ! આ ગામની ભાગોળે એક બ્રાહ્મણ ને બ્રાહ્મણી રહે છે ત્યાં જઈએ. તેઓ જરૂર આપણી આગતાસ્વાગતા કરશે. એમનક્કી કરી શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન અને નારદજી તેઓના મકાને આવી પહોંચ્યા.

(વધુ આવતાં અંકે)

સદ્ગુરુશ્રી રમુજીલાલ સંવત્સરી મહોત્સવ

આપણા સર્વજ્ઞ, સર્વ શક્તિમાન, પ્રેમસિંધુ અને પરમયોગેશ્વર સદ્ગુરુ શ્રી રમુજીલાલની મોક્ષગમન તિથિ સંવત ૨૦૭૩ના પોષ વદ-૬ને બુધવાર તા.૧૮-૦૧-૨૦૧૭ના મંગલ દિવસે આવતી હોવાથી તા. ૧૭-૦૧-૨૦૧૭ મંગળવાર તથા તા. ૧૮-૦૧-૨૦૧૭ને બુધવાર એમ બે દિવસ માટે આ સંવત્સરીનો ઉત્સવ વલ્લભાશ્રમ અનાવલ મધ્યે આનંદપૂર્વક ઊજવવામાં આવશે.

આ સંવત્સરી મહોત્સવમાં ધર્મલાભ લેનાર દરેક ધર્મખંધુ ભાઈ-બહેનોએ તા. ૧૬-૦૧-૨૦૧૭ની સાંજ સુધીમાં વલ્લભાશ્રમ અનાવલ મુકામે આવી રહેવું.

લિ. તંત્રી વતી

ચેતવણી લવાજમ વર્ષ-૨૦૧૭

આથી ચેતવણી માસીકના સર્વ ગ્રાહક ભાઈઓ તથા બહેનોને જણાવવામાં આવે છે કે ચેતવણી માસીક ૨૦૧૭ વર્ષનું લવાજમ ભરવાની છેલ્લી તારીખ ૩૧-૧૨-૨૦૧૬ છે. છતાં પણ જેમનું લવાજમ ભરવાનું બાકી હોય તેમને આ છેલ્લી તક આપવામાં આવે છે કે તેમનું લવાજમ તા. ૧૮-૦૧-૨૦૧૭ સુધીમાં સત્વરે ભરાવી દેવા યોગ્ય કરશો. તે પછી કોઈ લવાજમ સ્વીકારવામાં આવશે નહીં તેની ખાસ નોંધ લેવી.

વાર્ષિક લવાજમ - ૭૦/-

આજીવન લવાજમ - ૧૫૦૦/-

શ્રી રમુજીલાલ સંવત્સરી મહોત્સવ દરમિયાન, અનાવલ મુકામે લવાજમ સ્વીકારવામાં આવશે. તેની નોંધ લેવી.

એજ લી.

ચેતવણી કાર્યાલય વતી

છુટક નકલ રૂા. ૫-૦૦
વાર્ષિક લવાજમ રૂા. ૭૦-૦૦

Chetavni (GUJ) RNI No. GUJ GUJ / 2005 / 16095
Postal Regd. No. GAMC-1507/2015-2017 Valid up 31-Dec-2017
Posted at Ah'd PSO On 27th of Every Month
Licence to post without Prepayment No.
CPMG/GJ/129/2015-17 Valid upto 31-12-2017

તુલસીદાસજીએ કહ્યું કે :- “સંતહૃદય બસ નિર્મળ વારિ”
અર્થાત્ સંતનો બાહ્ય વેશ અને દેખાવ યાહે ભલે ગમે તેવો હોય,
પરંતુ તેનું હૃદય સ્વચ્છ જળ સમાન નિર્મળ અને મનેન્દ્રિયો વશમાં
હોય છે, તથા આત્મા સ્થિર હોય છે. જેમ નૌકા સમુદ્રમાં ચાલે છે
પણ સમુદ્રનું જળ નૌકામાં પ્રવેશતું નથી, તે પ્રકારે સંત હૃદય
સંસાર સાગરમાં રહે છે, કિંતુ સંસારના તત્ત્વો અને મોહ-બંધનો
તેમનામાં રહેતા નથી. કેમ કે તેની જીવનનૌકાને ચલાવનાર તે
પોતે નથી હોતો પણ પ્રભુ હોય છે. તેથી જ સમયે સમયે કરવાના
કાર્યો પ્રભુ ઈચ્છાનુસાર તે કરે છે. કદાચ પોતે ઉતાવળ કરે, પણ
પ્રભુ તેને કરાવવા હોય તેટલાંજ અને તેવાંજ કર્મો કરવા દે છે.
સંતઆત્મા પ્રભુ પ્રેમ સાથેના એકાંત સેવનમાં પરમસુખ અને
આનંદનો અનુભવ કરી સંસારમાં વિચરે છે, અને જગતના સર્વ
વ્યવહાર કરે છે.

વર્ષ-૧૨, અંક-૧૨, સંવત ૨૦૭૩ માગશર વદ-૧૩, મંગળવાર ૨૭-૧૨-૨૦૧૬

માલિક, મુદ્રક/પ્રકાશક અને તંત્રી : જયવર્ધન રમુજીલાલ વ્યાસ
વલ્લભવાડી રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૮.
દ્વારા તા. ૨૭-૧૨-૨૦૧૬ના રોજ પ્રસિધ્ધ કર્યું.
ચેતવણી કાર્યાલય : વલ્લભવાડી, રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૮.
મુદ્રણ સ્થળ : ભવાની ઓફિસેટ, ૩/૨૦, કેલાસ એસ્ટેટ, ઓઢવ, અમદાવાદ-૩૮૨૪૧૫.